

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Cap. I. Narratio per modum Prologi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

INCIPIT LIBER IV.
DE MIRACVLIS ANTE OBITVM
EIVS DIVINITVS OSTENSIS, ET DE
IPSIVS TRANSITV AC MIRACVLIS POST
felicem eius obitum factis.

Narratio per modum Prologi.

CAPVT PRIMVM.

Sicut priorum, qui vitas, vel etiam miracula sanctorum Patrum scriptis suis fidelium commendauerunt memoriae, diligentiam laudamus: ita in nobis ipsis, qui ea, quae quotidie per frequentiam signorum fieri videmus, per torporē ac desidiam transimus, negligentiam damnamus. Quia igitur vita Sancti ac singularis patroni nostri, pij ac Deo digni Confessoris Ottonis in libello, quem dramatico carmine, vel etiam prosa decurrēte, Scholasticus noster HERBORDVS luculentissimē persudauit, plenius conscripta cognoscitur; in quo etiam aliqua miraculorum eius, quae viuens gessit continentur insignia, nos quasi inertes ac rudes alumni laudabilem Praeceptoris nostri deuotionem, longē quidem impari scientia prosequētes, signa, quae post mortem ipsius, Deo cooperante, viuere illum loquuntur; tam à nobis perspecta, quam fidelium relatione collecta, minus inuidiae, plurimum autem charitati, quae hunc laborem nobis iniunxit, intendentes, in vnum compilare, ac posteris commendare aggressi sumus.

*Herbordus
Scholasticus
scripsit vitam
S. Ottonis.*

x 2

Cum

Cum enim præcipuorum fundatorum nostrorum, videlicet HENRICI Imperatoris, ac sanctissimæ KVNIGVNDIS Virginis, eiusdem regni & meriti consortis, miracula clarissimis Ecclesiæ Dei scriptis pomposè satis declarata videamus, veremur, ne ipsorum conscriptoribus pro geminato censu intromissis, nos quasi desides pro non reportato lucro à gaudiis Domini excludamur, scilicet, quem familiæ suæ diuinæ prædestinatione tam fidelem, quàm prudentem constituit dispensatorem meritorum signa sub silentio transeamus.

De visione ostensa Presbytero Lippoldo de transitu S. Ottonis.

CAPVT SECVNDVM.

Vidam ex fratribus nostris religiosus Presbyter Lippoldus nomine, ante quinquennium, dormitionem beatissimi huius Patris in visione tali, Domino reuelante, meruit contemplari. Montem quendam præcelsum, & omni amœnitate iocundum contra Orientem oculos dirigens aspexit: cuius, quidem speciosum cacumen ascendere non potuit, sed deorsum stans, vidit multitudinem copiosam plebis vtriusque sexus & ætatis, ingentia lapidum preciosorum onera super verticem montis magna cum exultatione attrahere, ac suauissimum quoddam melos, quod intelligere non potuit, dulci modulatione concinere.

*Visio Lippoldi
Presbyteri.*

Tunc accedens, vacillante licet gressu, quendam ex eis canicie veneranda conspicuum vocauit; & quæ hæc esset multitudo, vel cur lapides illos in cacumen montis attraherent, inquisiuit. At ille; nos, inquit, sumus, qui eleemosynas & beneficia plurima à pio Ottone percepimus, ideoque domum preciosam ei in supercilio montis huius ædificamus. Cui Lippoldus: *Et quando ait, domus hæc consummabitur?* Ille verò, post quinquennium, inquit, perfecta domo, cum lætitia & exultatione